

“การนับอายุใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕”

นางสาวรัตนา เฒ่าอุดม
ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองประชาชนด้าน สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดให้กิจการหลายประเภทต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนดำเนินการ ได้แก่ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กิจการตลาด การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่ที่เสิร์ฟอาหารที่มีพื้นที่มากกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร สำหรับสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ไม่ต้องขอใบอนุญาตแต่ต้องขอหนังสือรับรองการแจ้ง

ทั้งนี้ เพื่อควบคุมดูแลสุขลักษณะของการประกอบกิจการดังกล่าวข้างต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติให้ถูก สุขลักษณะ รวมทั้ง การกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการขอ และการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นได้

ปัญหาที่พบบ่อยเกี่ยวกับใบอนุญาต คือการนับอายุใบอนุญาต ปัญหานี้จะเกิดเมื่อผู้ประกอบการมา ขอต่ออายุใบอนุญาต โดยกฎหมายกำหนดให้ต้องมาชำระค่าธรรมเนียมก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ผู้ปฏิบัติงานจึงมักจะสับสนระหว่างวันที่ชำระค่าธรรมเนียมกับวันที่ออกใบอนุญาตทำให้ วันที่ออกใบอนุญาต และวันที่หมดอายุไม่ตรงกันและมีจำนวนวันเกินหนึ่งปี ส่วนหนังสือรับรองการแจ้งมีหลักการเดียวกันกับ ใบอนุญาตเพียงแต่หนังสือรับรองการแจ้งไม่มีวันหมดอายุ หลักการในการนับใบอนุญาตมีดังนี้

การนับอายุใบอนุญาต

ผู้ยื่นขอต่อและชำระค่าธรรมเนียม
 วันที่ยื่นขอต่อและชำระค่าธรรมเนียม
 วันที่ออกใบอนุญาต
 วันที่หมดอายุ

วันที่ยื่นขอต่อและชำระค่าธรรมเนียม	วันที่ออกใบอนุญาต	วันที่หมดอายุ
21/1/2556	21/1/2556	20/1/2557
14/1/2557	21/1/2557	20/1/2558
20/1/2558	21/1/2558	20/1/2559

ข้อสังเกต

1. กลับไปดูข้อกำหนดท้องถิ่นว่าได้กำหนดช่วงระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมหรือไม่
2. อย่าสับสนระหว่างวันที่ชำระค่าธรรมเนียมกับวันที่ออกใบอนุญาต

กรมการขนส่งทางบก
 กรมการขนส่งทางบก